

v provozu této železnice, a provésti na vlastní účet taková opatření, jichž je podle rozhodnutí téhož ministerstva jinak zapotřebí v zájmu veřejném.

§ 3.

Státní správa železniční má právo účelným vedením, po případě sloučením služby a prostředků provozních tratí státních a tratí soukromých, které spravuje podle tohoto zákona zabezpečiti výkon železniční služby tak, aby odpovídal zájmům veřejným.

§ 4.

Převzetím správy železnice přecházejí na státní správu železniční veškerá práva ze smluv služebních vůči veškerým zaměstnancům této železnice s tím, že tito po stránce disciplinární podléhají předpisům československých státních drah.

S výhradou nabytých práv zaměstnanců z dosavadních smluv služebních má ministerstvo železnic právo rozšířiti na tyto zaměstnance také ostatní předpisy služebních a pracovních řádů, jakož i předpisy o pojišťování penzijním, nemocenském a úrazovém, platné u československých státních drah. Zastupitelské sbory personální, pokud v době převzetí u soukromých drah řádně zvoleny byly, zachovávají se v dosavadním oboru své působnosti.

Státní správa železniční má právo dle služební potřeby přesazovati zaměstnance té které železnice, jejíž správa podle tohoto zákona byla převzata, na jiné tratí státem provozované a naopak zaměstnance těchto tratí na tratí takové železnice soukromé.

Státní správa železniční ponechá ve službě veškeré železniční zaměstnance převzaté železnice. Odmítne-li některý zaměstnanec další setrvání ve službě, bude mu vyměřen, i když není splněna podmínka služební nezpůsobilosti, odpovídný požitek, anebo, nemá-li dosud penzijního oprávnění, odbytné, resp. vrácení příspěvků podle předpisu stanov zaopatřovacích fondů převzaté železnice, jak platily v době převzetí správy této železnice. Po dobu jednoho roku ode dne odmítnutí se strany zaměstnavcovy obdrží však zaměstnanec takový nejméně plně poslední stálé služební požitky.

§ 5.

Podrobnosti správy tratí převzatých do správy státní upraví se dle zásad tohoto zákona smlouvou provozní, kterou státní správa železniční s koncesionářem sjedná. Nedojde-li ve lhůtě stanovené ministerstvem železnic k dohodě, rozhodne ministerstvo železnic.

Koncesionář jest však povinen, nehledě k jednání o tuou smlouvu provozní, odevzdati železnici v den, který určí ministerstvo železnic, do správy státní podle tohoto zákona.

§ 6.

Zákona tohoto lze použiti i na ty soukromé železnice, které jsou již ve správě státní.

Ustanovení tohoto zákona nedotýkají se nikterak práv majitelů ať akcií, ať prioritních obligací, vyplývajících z listin koncesních.

§ 7.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení a provéstí jej ukládá se ministru železnic.

T. G. Masaryk v. r.

Černý v. r.

Dr. Burger v. r.

Čís. 691.

Zákon ze dne 22. prosince 1920,

kterým se určuje podle §u 99 ústavní listiny ze dne 29. února 1920, č. 121 Sb. z. a n., doba organizace řádných soudů I. a II. stolice a veškerých soudů vojenských.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Doba jednoho roku od vyhlášení tohoto zákona platí pro řádné soudy I. a II. stolice a veškeré soudy vojenské za dobu jejich nové organizace ve smyslu §u 99 ústavní listiny ze dne 29. února 1920, č. 121 Sb. z. a n.

§ 2.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Provéstí jej náleží ministrům spravedlnosti a národní obrany.

T. G. Masaryk v. r.

Černý v. r.

Husák v. r.

Dr. Popelka v. r.

Čís. 692.

Zákon ze dne 22. prosince 1920,

kterým se vláda zmocňuje, aby jmenovala ústřední správní komisi pro sjednocenou obec pražskou,

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Ministr vnitra se zmocňuje, aby pro dobu, nežli bude pravoplatně zvoleno a ustaveno ústřední zastupitelstvo hlavního města Prahy podle zákona ze dne 6. února 1920, č. 115 Sb. z. a n., jmenoval ústřední správní komisi pro sjednocenou obec pražskou o šedesáti členech. Z nich buďž současně jmenován předseda, dva místopředsedové a dalších 17 členů do užší správní komise.

Na členy ústřední správní komise nevztahuje se ustanovení § 7, odst. 4., zákona ze dne 6. února 1920, č. 116 Sb. z. a n.

§ 2.

Úkolem této komise bude vykonávati ode dne 1. ledna 1921 působnost ústředního zastupitelstva, která mu podle §§ 9—16 zákona ze dne 6. února 1920, č. 116 Sb. z. a n., přísluší, a vykonati přípravy, aby volby do ústředního zastupitelstva co nejdříve se provedly.

Užší správní komise bude vykonávati působnost rady městské.

§ 3.

Volby do ústředního zastupitelstva provedou se podle zákona ze dne 6. února 1920, č. 115 Sb. z. a n., a podle stálých seznamů voličských.

§ 4.

Ustanovení III. hlavy zákona ze dne 6. února 1920, č. 116 Sb. z. a n., nabudou účinností dnem jmenování ústřední správní komise.

§ 5.

Zákon ze dne 6. února 1920, č. 114 Sb. z. a n., vyjma § 13, který nabyl účinností dnem vyhlášení zákona, stane se účinným dnem 1. ledna 1922.

§ 6.

Zákon tento nabývá účinností dnem vyhlášení. Proveďte jej ministr vnitra.

T. G. Masaryk v. r.
Černý v. r.

Čís. 693.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 30. prosince 1920,

jmž se provádí zákon ze dne 5. února 1920, č. 89 Sb. z. a n., kterým se mění některá ustanovení zákona o pensijním pojištění (zákon z 16. prosince 1906, č. 1 ř. z. z roku 1907, a císařského nařízení z 25. června 1914, č. 138 ř. z.).

Na základě čl. IX. zákona ze dne 5. února 1920, č. 89 Sb. z. a n., nařizuje se toto:

Článek 1.

K § 18, odst. 2.

Zemřel-li pojištěnec po uplynutí čekací doby, vyměří se odbytné matce nebo otci podle pojištěncovy průměrné třídy služného v posledních 24 příspěvkových měsících, při čemž odbytné nesmí býti menší nežli čtvrtina prémie dospělých v posledních 120 příspěvkových měsících.

Článek 2.

K § 18, odst. 3.

Pro vyměření odbytného dle § 18, odst. 3., platí ustanovení o nejmenší základní částce, uvedené v § 8, odst. 5.

Článek 3.

K § 25, odst. 4.

Nedocílí-li se dohody mezi dědici oprávněnými podle § 25, odst. 4., k volbě, jest poskytovat zákonná plnění v nezkrácené výměře. Oprávněnými k volbě dědici jsou dědici, kteří podle zákona o pensijním pojištění mají nárok na zákonná plnění.

Článek 4.

K § 25, odst. 6.

Ustanovení § 25, odst. 6., neplatí v případě přestupu skutečněného nejpozději dne 30. června 1920.

Byla-li od zaměstnavatele, uvedeného v § 2, odst. 1., bod 3., převedena prémieová reserva na nositele pojištění (§ 68, odst. 2.), přísluší zaměstnanci nárok na vrácení prémie také za dobu ztrávenou ve službě vyňaté.

Byla-li naopak převedena prémieová reserva od nositele pojištění na zaměstnavatele uvedeného v § 2, odst. 1., bod 3., má zaměstnanec proti tomuto zaměstnavateli nárok na vrácení prémie za celou dobu svého zaměstnání pouze pokud, pokud je mu zabezpečen podle předpisů pro vyňatou službu platných.

Článek 5.

K § 28, odst. 1.

Pokračovati dobrovolně v pojištění podle § 27, odst. 1., je možno jen v té třídě služného, ve které pojištěnec byl v době zániku pojistné povinnosti.

Ustanovení §§ 28 až 31 platí obdobně i pro náhradní ústavy.

Článek 6.

K § 31, odst. 1.

Zakoupená služební doba připojuje se k době příspěvkové při provádění nákupu již nabyté.